బిక్ష

రమణశ్రీ

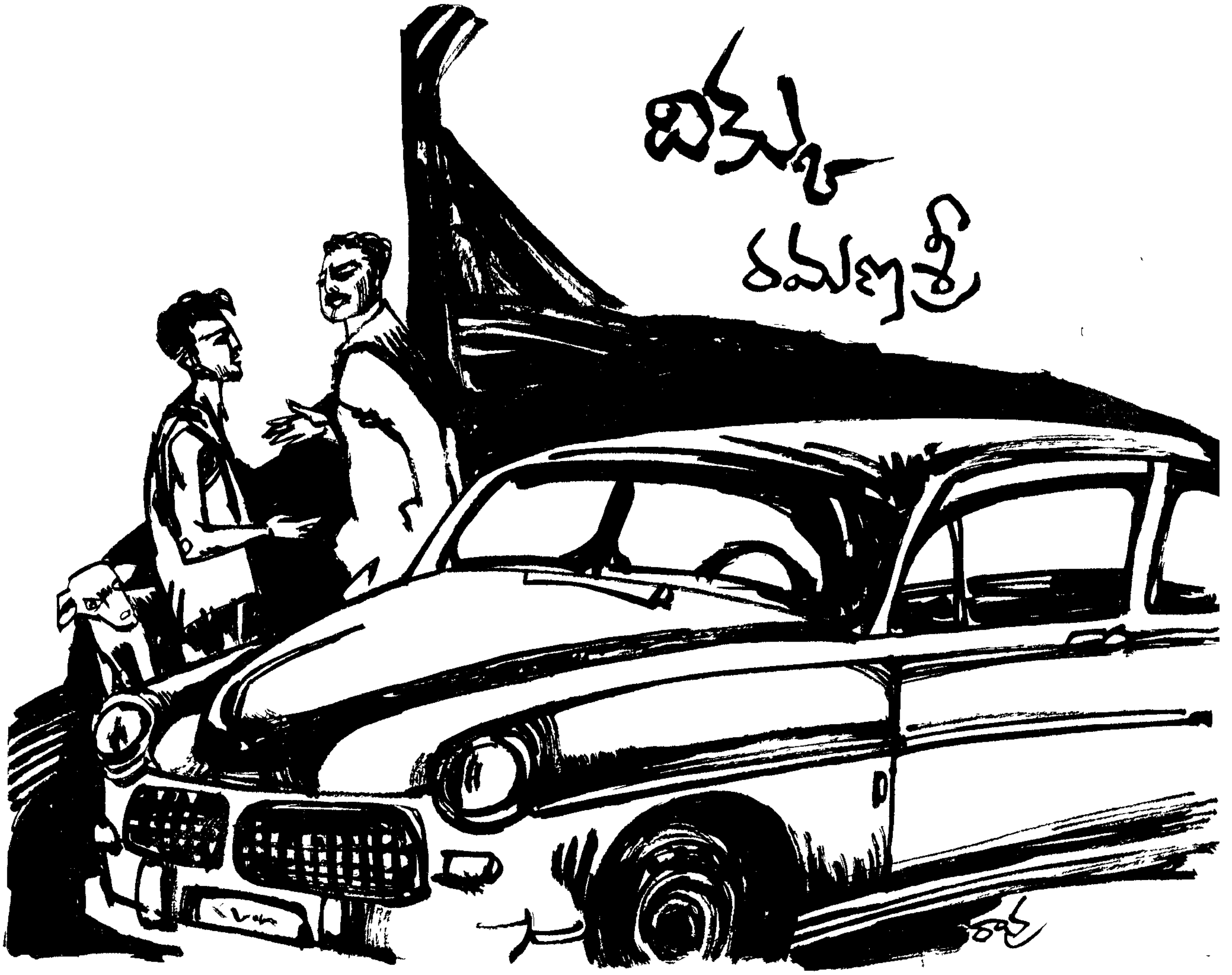

‘శ్రీ పీపుల్స్ స్టోర్స్’

‘ప్రజల దుకాణం.’

ఇంగ్లీషు, తెలుగు భాషలలో వ్రాయించిన బోర్డు రంగు, రంగులదీప తోరణాల మధ్య పేదవాడి గుండెలో ఆశలా వెలిగిపోతోంది.

పట్టణంలో అత్యంతాధునికమైన స్టోర్సు అది. అక్కడ అన్ని వస్తువులు ‘సరసమైన’ ధరలకు దొరుకుతుంటాయి. రంగు రంగుల షోకేసులలో అందంగా అమర్చిన బిస్కట్ ప్యాకెట్లు, టిన్ ఫుడ్స్, కేక్స్, బ్రెడ్స్ నోరూరేలా కన్పిస్తుంటాయి. ‘రారా ప్రియా’ అంటూ కస్టమర్లని ఆహ్వానిస్తుంటాయి.

ఆ రోడ్ మంచి షాపింగ్ సెంటర్ కావడం వలన జనం క్రిక్కిరిసివుంటారు. ఆ రోడ్డుమీద జనం ప్రవాహంలా పరుగిడుతుంటారు. ఆ పట్టణంలో కెల్లా ఆ రోడ్‌మీద ‘ఫ్లోటింగ్ పాపులేషన్’ ఎక్కువంటారు.

ఆ స్టోర్సు కెదురుగా పేవ్‌మెంటుపై ఓ మూలగా ఒదిగి కూర్చొని రోడ్డుపై వెడుతున్న వారందర్నీ పైసల కోసం యాచిస్తున్నాడు బోసయ్య.

బోసయ్య ముష్టివాడేకాని ముసలివాడుకాదు. రాత్రి పూటల్లా రోడ్లమీద పడిన తుక్కు కాగితాల్ని గోనెసంచిలోకి ఏరుకొని అమ్ముకుంటాడు. అయితే యిటీవల కొద్ది నెలలుగా ఆ వృత్తిలో కూడా ‘కాంపిటీషన్’ ఎక్కువయిపోయింది. బోసయ్య కష్టార్జితం ఓ పూట గంజినీళ్ళకు గూడా చాలడం లేదు. అందుకే తప్పనిసరిగా యీ పెట్టుబడిలేని వ్యాపారాన్ని ఎంచుకున్నాడు.

బోసయ్య తండ్రి రాజయ్య ఒకప్పుడు స్థితి పరుడే! అతను బుద్ధిగా వుండి వుంటే బోసయ్యకు యీ గతి పట్టివుండేది కాదు. స్వాతంత్రోద్యమంలో దేశం దేశం అంటూ వున్న ఆస్తినంతా హారతి కర్పూరంలా వెలిగించేశాడు. సుభాష్‌చంద్రబోస్ నాయకత్వంలోని ఆజాద్‌హింద్ ఫౌజ్‌లో తను పనిచేస్తున్నప్పుడే మగ పిల్లవాడ్ని ప్రసాదించి, పెళ్ళాం కళ్ళు మూసింది. కొడుక్కు ముద్దుగా ‘బోస్’ అని పేరు పెట్టుకున్నాడు. కాలంతోబాటు ఆ పేరు బోసయ్యగా మారింది

పింఛన్లు అందుకోవడానికి రాజయ్య బ్రతికి లేడు. ఒకవేళ బ్రతికివున్నా రాజయ్యకు పింఛన్లు అందేవికావు. ఎందుకంటే రాజయ్య జైలుకెళ్ళిన దాఖలాలేమీలేవు అజ్ఞాతంగానే వుంటూ బ్రిటిష్ వాళ్ళను గజగజలాడించాడు. అజ్ఞాతంగా వుంటూనే తనువు చాలించాడు.

రాజయ్య మరణించేటప్పటికి బోసయ్యకు పదేళ్ళ వయస్సు. తండ్రి పోవడంతో రెక్కలు తెగిన పక్షి అయ్యాడు. అయినా తండ్రి చెప్పిన సూక్తులు వంటబట్టాయి, ఆస్థిపాస్థులు లేకపోయినా. అందుకే ఎక్కడా బ్రతకలేకపోయాడు.

దారినపోయే వారినందర్నీ నోటికి తెరిపిలేకుండా అర్థిస్తున్నాడు బోసయ్య. అయినా చేతులలో పైసలు రాలడంలేదు. ఆగి ఆగి స్టోర్సువైపు చూస్తూ నోరు తడిచేసుకుంటున్నాడు.

ఆ షాపు అద్దాల్లోంచి కనబడే రొట్టె తినాలని సరిగ్గా వారం రోజులనుంచీ బోసయ్య ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. సాధ్యం కావడంలేదు. రోజూ ఆ రొట్టె కొనుక్కెళ్ళే కాన్వెంటు బాబునడిగి ఆ రొట్టె ఖరీదు రెండ్రూపాయలని తెలుసుకున్నాడు. ఆ రొట్టెతో నంజుకోవడానికి ఏదో జామ్ కూడా వుంటుందట! భలే మజాగా వుంటుందట!

మాటలు తలుచుకొంటుంటేనే నోరూరి పోతోంది బోసయ్యకు. వారం రోజులబట్టీ రోజుకు పది పైసల చొప్పున కూడబెట్టాడు. ఇంకా ఎన్ని రోజులు కూడబెడితే ఆ రొట్టె వస్తుందో తెలియదు

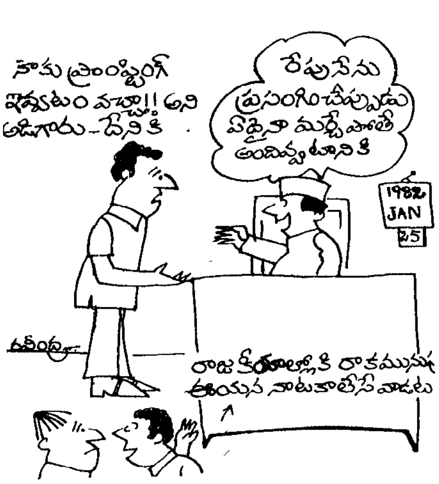

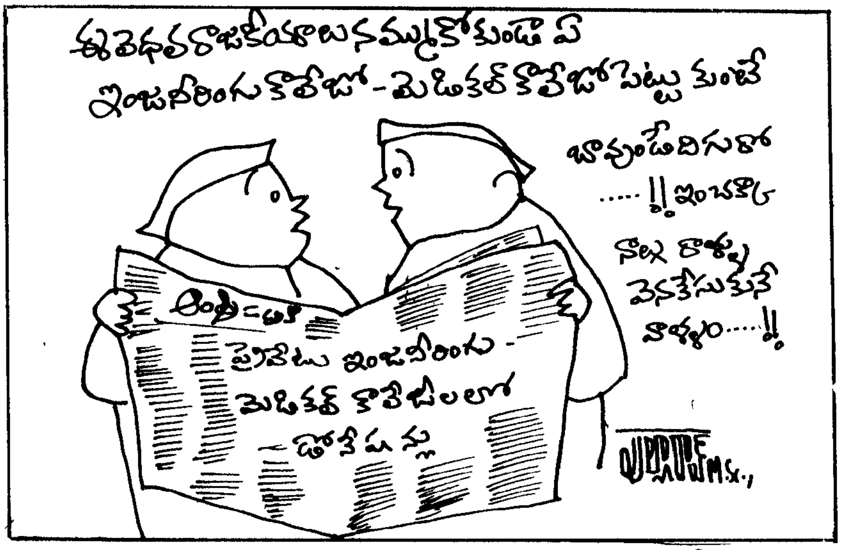

గానీ చూపులతోనే కడుపు నింపుకుంటున్నాడు రోజూ.

ప్రతిరోజూ ఎన్నో కార్లు వచ్చి ఆ స్టోర్సు ముందాగి వెళుతుంటాయి. ఈ రోజువున్న మోడల్ బ్రెడ్ రేపుండదు. ఈ రోజువున్న స్టాకు రేపు వుండదు. ఇదంతా పరిశీలించడం నిత్యకృత్యమై పోయింది బోసయ్యకు.

ఆరురోజులపాటు కూడబెట్టిన అరవై పైసలతో నిన్న ఆ షాపతని దగ్గరకు వెళ్ళాడు బోసయ్య

బోసయ్య వంక క్రిందనుండీ పైదాక చూసి 'ఇవ్వాళ కాదు శనివారం ఫో' అంటూ కసిరాడు షాపు యజమాని.

''ఆ రొట్టె కావాలి బాబూ'' అంటూ ఆ రొట్టెవైపు చూపించాడు బోసయ్య.

ఆశ్చర్యపోయాడు షాపు యజమాని.

''ఏరా, ఎగతాళిగా వుందా? డబ్బులెత్తొచ్చావా?'' వ్యంగ్యంగా అడిగాడు.

భద్రంగా జేబులోంచి ఏరి పైసలు యజమాని చేతిలో పోశాడు.

పైసలు తిరిగ్గా లెక్కగట్టి పకపక నవ్వాడు యజమాని.

''పోరా, పో! ఆ బ్రెడ్ ంూ పైసలకు రాదు'' చెప్పాడు.

''పోనీ, వచ్చినంత యిప్పించండి దొరా!'' బోసయ్య కంఠంలో తినాలన్న కాంక్ష తీవ్రంగా పల్కింది.

''పోరా, పో! ఆ మూల బడ్డీకొట్లో బన్ కొనుక్కో. ఇవి పెద్దోళ్ళు తినే బ్రెడ్స్!'' చెప్పాడు తారతమ్యాన్ని విశదీకరిస్తూ.

నిరాశగా వెనక్కు తిరిగి పైసలు కూడగట్ట డంలో నిమగ్నమయ్యాడు మళ్ళీ. అయినా చూపులన్నీ ఆ రొట్టెమీదనే!

ప్రక్కనే 'కుంయ్' మన్న శబ్దం విన్పించి ప్రక్కకు తిరిగిచూశాడు బోసయ్య.

ఓ గజ్జికుక్క నిలబడి స్టోర్సువంకే చూస్తోంది.

''పోవే నీయవ్వా'' అంటూ కంకర్రాయి విసిరాడు కుక్కమీదకు.

అది రాయినుండి తప్పించుకోవడానికి వేగంగా పరిగెత్తి మళ్ళీ అదే వేగంతో వచ్చి బోసయ్య ప్రక్కన నిలబడింది.

ది కుక్క

ఆ కుక్కను చూస్తుంటే బోసయ్యకు ఒళ్ళు కంపరమెత్తుతోంది. ఇవ్వాళొక్కరోజే కాదు, దాదాపు వారం రోజులనుండీ రోజూ యిదే వరస.

ఎక్కడనుండి వస్తోందో తెలియదు. బోసయ్య వచ్చేవేళకు వస్తుంది. బోసయ్య ప్రక్కనె నిల్చుం టుంది. బోసయ్యతో కలిసే స్టోర్సు వైపు చూస్తుంటుంది.

ఆ కుక్క ఆకారాన్నిబట్టి అది బోసయ్య స్వంత కుక్క అని చాలామంది అనుకోవడంలో తప్పులేదు.

అది మామూలు వూరకుక్క. నల్లటి చర్మము మీద తెల్లతెల్లని మచ్చలు దిష్టిబొమ్మను గుర్తు తెస్తుంటాయి. నల్లటి జుత్తు ఒత్తుగావున్నా అక్కడక్కడ గజ్జిపట్టి వెంట్రుకలన్నీ రాలిపోయి 'మొరికలు' కనబడుతుంటాయి. స్టోర్సు వైపే చూస్తుండే దాని చూపుల్లో ఎలాగైనా ఆ రొట్టె తినాలన్న కాంక్ష బలీయంగా కనబడుతోంది.

మురికి నీటితో విద్యుత్తు!

మురికి నీటి మడ్డిని వదిలించుకొనడం చాలాకాలంగా ఒక సమస్యగా వుంది. దీనిని వదిలించుకోడానికి జపానులో ఒక క్రొత్త ఉపాయాన్ని కనుగొన్నారు. ఈ మడ్డిని ఇంధనంగా వుపయోగించే విద్యుత్ కర్మా గారాన్ని నిర్మించారు. ఈ కర్మాగారం ప్రయోగాత్మకంగా యీ సంవత్సరంలో పనిని ప్రారంభించింది. దీనివలన రెండు వుప యోగాలున్నాయి. దీనివలన రోజుకు 110 టన్నుల మడ్డిని దహిస్తారు. ఇంధనం ఖర్చు కొంతవరకు కలిసొస్తుంది. దీనివలన 150 కి.వా. విద్యుత్తు వుత్పత్తి కాగలదు. మొదట మడ్డిని రంపపు పొట్టుతో కలిపి 'డ్రైయర్' సహాయంతో ఆరబెడతారు. దీనిని ఆ తరువాత ఇంధనంగా జనరేటర్లో వుపయోగిస్తారు. దీనివలన ఏర్పడే ఉష్ణంలో కొంత భాగాన్ని డ్రైయర్లో కూడా వుపయోగిస్తారు.

రెండు నిమిషాలు దూరంగా నిలబడి మళ్ళీ బోసయ్య ప్రక్కకేవచ్చి నిలబడిందా కుక్క చొంగ కార్చుకుంటూ.

బోసయ్య దాని చూపునుబట్టి ఆలోచనను కనిపెట్టేశాడు.

''తస్సాదియ్యా. ఈ కుక్కకు గూడా ఆ రొట్టెనే తినాలనుందన్నమాట! తనకూ తినాల నుంది కాబట్టి అది తన స్నేహితుడన్నమాట'' అనుకున్నాడు.

ఆ ఆలోచన రాగానే కుక్కమీద ప్రేమ కలిగింది.

దగ్గరకు పిలిచి తలమీద చేత్తో రాశాడు.

అనుకోని ఆ ఆప్యాయతకు ఆశ్చర్యపోయిన కుక్క సంతోషంగా బోసయ్య చేతిని నాకింది.

'ఆ రొట్టె కొన్నప్పుడు దీనిక్కాస్త పెట్టాలి' అనుకున్నాడు బోసయ్య కుక్కను నిమురుతూ.

మరో రెండురోజులు దొర్లాయి. బోసయ్య దిన చర్యలో మార్పులేదు. అతని సంపాదనలో ఎదుగుదలలేదు. 'రేపు శనివారం. పైసలు ఎక్కువ రావొచ్చు. ఎలాగైనా రేపు తినాలి' రొట్టె వంక చూస్తూ పెదాలు తడిచేసుకుంటూ అనుకున్నాడు బోసయ్య.

కుక్క దగ్గరగావచ్చి ఆప్యాయంగా చేతిని నాకింది.

'తస్సాదియ్యా, దీనిక్కూడా రొట్టె జబ్బు పట్టినట్లుంది' తలమీద నిమురుతూ అనుకున్నాడు బోసయ్య.

స్టోర్సు ముందు విమానం లాంటి కారొచ్చి ఆగింది. ఖరీదైన సిల్కు చొక్కా కారులోంచి దిగింది. పెద్ద నాణెం పడుతుందన్న ఆశతో కారు దగ్గరకు పరిగెత్తాడు బోసయ్య. ఏదో వస్తుందన్న ఆశతో గజ్జికుక్క గూడా వెంటబడింది.

చేయి చాచిన బోసయ్య వంక చూస్తూ ''దుక్కలాగున్నావు. పని చేసుకు బతకరాదూ'' అంటూ విదిలించాడు సిల్కు చొక్కా యజమాని.

చేతినిండా పనిలేదని, ఉన్నపని చేసుకుంటున్నా కడుపు నిండటం లేదని పనిచేయని సిల్కు చొక్కా కేం తెలుస్తుంది!

నిరాశగా నిట్టూరుస్తూ అక్కడే నిలబడి

ఎడారి

నేను
ఒక
ఎడారిని!
నాలోని
ఆశయాలు
ఎడారి మొక్కలు
నాలోని
ఆశలు
ఎడారి
ఇసుకరేణువులు.

— బిట్టు

పోయాడు బోసయ్య. ప్రక్కనే కుక్క చొంగ కారుస్తూ నిలబడి ఆత్రంగా చూడసాగింది రొట్టె వంక.

సిల్కు చొక్కా బాక్ డోర్ తెరిచాడు. లోపల నుండి సింహం పిల్లలా వున్న అల్సేషియన్ డాగ్ చెంగున క్రిందకు దూకింది.

''కమాన్ జానీ'' అంటూ స్టోర్సులోకి నడిచాడు సిల్కుచొక్కా పెద్దమనిషి.

అరగంటసేపు రకరకాల వస్తువులు కొన్నాడు. అల్సేషియన్ జానీ గోముగా అతని పంచె పట్టుకొని షోకేస్‌వైపు చూపించింది.

షాపతన్ని ఏదో అడిగాడు సిల్కుచొక్కా పెద్దమనిషి. వెంటనే షాపతను వినయంగా షోకేస్ లోంచి బ్రెడ్ తీసి డాగ్ కందించాడు. తోకాడిస్తూ బ్రెడ్ అందుకుంది డాగ్ జానీ.

బయటకు వచ్చేటప్పుడన్నా దయ కలగక పోతుందాని ఆశగా చూస్తూ అక్కడే నిలబడివున్నాడు బోసయ్య.

తను పది రోజాలనుండీ తినాలనుకుంటున్న రొట్టెను అరక్షణంలో పొందిన 'సీమకుక్క' వైపు గుర్రుగా చూడసాగింది 'ఊరకుక్క'.

షాపింగ్ ముగించుకొని బయటకొచ్చి కారెక్కాడు సిల్కుచొక్కా పెద్దమనిషి. అల్సేషియన్ అతని ప్రక్కనే చోటు చేసుకుంది.

వట్టిచేతులు దులుపుకుంటూ నిరాశగా వెనక్కు తిరిగాడు బోసయ్య.

అయితే ఈసారి కుక్క మాత్రం బోసయ్యను అనుసరించలేదు.

షోకేసులో వున్న రొట్టెల దొంతరవైపు ఆబగా, ఆశగా చూసింది. షాపులోకి పరీక్షగా చూసింది. షాపతను ఖాళీ అయిన బ్రెడ్ స్థానంలో కొత్త బ్రెడ్ అమరుస్తున్నాడు.

ఒక్క ఉదుటన స్టోర్సులోకి దూకింది. అడ్డుపడిన షాపతని చేతిని కండ వూడేలా పీకింది. అమాంతంగా బ్రెడ్‌ను నోట కరచుకొని రోడ్‌పై కురికింది.

రోడ్డుమీద అందరితోబాటు ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న బోసయ్య హఠాత్తుగా ఏదో గుర్తుకొచ్చి కుక్క పరుగెత్తిన 'దిక్కు' వైపు వేగంగా పరిగెత్తాడు. ★

వివాహ వేదిక

(ప్రకటనదారులకు కొత్త అవకాశం)

రోజురోజుకు సాంఘిక వ్యవస్థ, వివాహ తీరుతెన్నులు మారుతున్నవి. మారుతున్న ధోరణులకనుగుణంగా వివాహ సంబంధాల గూర్చి తగు సమాచారము సేకరించుటలో క్లిష్టత, త్రిప్పట, వ్యయం అధికమవుతున్నవి.

వధూవరుల కొరకు సమాచారము పత్రిక ద్వారా అందజేసుకోవడం వల్ల కొంత ఈ సమస్యకు పరిష్కారము కాగలదు. ఈ దృష్టితోనే ఆంధ్రపత్రిక (దినపత్రిక)లో వధూవరులను గూర్చిన ఒక ప్రకటనల వేదికను ప్రచురించదలచినాము. మామూలుగా అయ్యే చార్జీలపై 50% రాయితీతో అంటే మామూలు సంగ్రహ ప్రకటనలకు లైనుకు రూ.5లు చార్జీకి బదులు ఈ ప్రత్యేక కాలంలో లైనుకు రు 2-50 వంతున చార్జీ వుంటుంది. (లైనులో సుమారు 15-16 అక్షరములు ఇమడగలవు) నాలుగు లైన్లకు తక్కువ లేకుండా ప్రకటన వుండాలి.

మీ ప్రకటన విషయము + చార్జీలను మనిఆర్డరు/డ్రాఫ్ట్ ద్వారా జతపరచి (బాక్స్ నెంబరు కోరేవారు అదనంగా రూ.5లు చెల్లించాలి)

ఆంధ్రపత్రిక

గాంధీనగరం, విజయవాడ-3

లేదా

బషీర్ బాగ్, హైదరాబాద్-29కు

పంపవచ్చును.